

Sobrevisarà la indústria catalana a la crisi?

Catalunya es troba en una conjuntura industrial complexa, arrossegada per la crisi econòmica, que amb la punxada de la bombolla immobiliària, la restricció del crèdit i la caiguda de la demanda interna ha afectat greument empreses i ha conduït a un creixement desbocat de la taxa de desocupació. L'important pes de l'activitat del sector de la construcció és un dels desequilibris que ara passa factura, sobretot pel que fa a la desocupació, ja que afecta moltes petites i mitjanes empreses industrials. Ha estat, però, la restricció del crèdit i la caiguda del poder adquisitiu de les famílies, amb la consegüent contracció de la demanda, el que està exercint la més forta pressió sobre nombroses empreses industrials, que, ja abans de la crisi, es trobaven amb dificultats competitives.

En canvi, hi ha sectors com el de l'energia, l'alimentació i la farmàcia que estan resistint millor l'impacte de la recessió. Alguns segments fins i tot han experimentat creixement, com per exemple el de la gestió de residus, les energies renovables, la potabilització i la distribució d'aigua, i els serveis tecnològics.

La crisi està castigant fortament un teixit industrial que té importants febleses en comparació del d'altres regions industrials d'Europa. L'afebliment al qual es veu sotmès el teixit industrial català per la destrucció d'empreses i l'acomiadament de mà d'obra, junt amb la mala gestió que s'està fent, amb reformes laborals estèrils i sobretot per la manca d'una veritable política industrial, complicarà la seva futura recuperació en el moment en què es donin les condicions de sortida de la crisi. Tot plegat retardarà la recuperació i relegarà la indústria catalana a les darreres posicions en el context de la zona europea. És imprescindible transformar el teixit productiu amb el nou paradigma de la sostenibilitat; impulsar el canvi tecnològic amb les TIC i el canvi de model energètic cap a un altre ús eficient de l'energia, i incrementar la intensitat del coneixement aplicat als processos productius i als serveis.

Apostar per sectors emergents

Ni les reformes del mercat laboral ni els ajustos macroeconòmics ni els límits a l'endeutament són polítiques eficaces per capgirar la situació si no es fa front a les conversions necessàries amb una política

industrial que ajudi les empreses a canviar fent-les més competitives i obertes a mercats exteriors. Cal fer una aposta decidida pels sectors productius emergents que incorporin tecnologia, com per exemple en els serveis urbans (les smart city), que substitueixen matèries primeres en declivi per d'altres de renovables, com el cas de la química verda, l'energia eòlica, que és capdavantera i exportadora, o el cas de l'automòbil, en què la motorització elèctrica obre un ventall d'oportunitats per a la important indústria dels components. També cal apostar per sectors intensius en coneixement, com el de la biomedicina, que es beneficia de la política de clúster junt amb grans hospitals i centres de recerca del nostre país, o que revitalitzen el sector de la construcció, avui paralitzat, mitjançant l'oportunitat de modernitzar i rehabilitar energèticament el parc d'edificis construït. Anàlogament, cal impulsar la indústria del moble i del tèxtil, que pateixen deslocalització, a partir del disseny i de la manufactura amb nous materials i més tecnologia. ■ **José Cachinero**

El nostre país deixa de ser atractiu per a la immigració

Les dades de la memòria de les 44 oficines del CITE a Catalunya el 2011 són un reflex de la realitat de la immigració a Catalunya, sobretot de la situació de crisi econòmica i de l'augment de l'atur entre aquest col·lectiu.

Aquestes dades demostren que Espanya ja no és un país atractiu per als treballadors i treballadores immigrants: el model econòmic que ha funcionat durant una dècada basant-se en la mà d'obra barata, precària i intensiva, ja no funciona.

El 2011, en el conjunt de les oficines del CITE es van rebre 23.241 visites (un 19% menys que l'any anterior), amb 15.842 persones ateses (2.000 menys que el 2010). Aquesta baixada s'explica, en part, pel tancament d'algunes oficines a causa de la retallada per part de les administracions. Però la part important de la baixada té el seu origen en el descens en l'arribada de nous immigrants. Espanya torna a ser un país més d'emigració que d'immigració.

Els tipus de consultes són també un mirall de la crisi i de la situació d'atur que pateix aquest col·lectiu. La majoria estan relacionades amb la dificultat de renovar els permisos de residència

i treball, i amb la dificultat d'aconseguir un contracte de treball per a la regularització a través de l'arrelament social. Un altre indicatiu important és que el 39% dels usuaris estan en situació irregular, el 46% no treballen i el 55% treballa en l'economia submergida. El percentatge de persones que treballa en l'economia submergida és major entre les dones, el 60%, fet que s'explica perquè hi ha més dones que treballen en el servei domèstic. En general entre els usuaris del CITE hi ha més dones (53%) que homes.

La nova situació de la immigració ha promogut una adequació del CITE, que ha introduït nous serveis. Al marge de la seva tasca tradicional, que és l'assessorament legal en estrangeria i també l'acollida juridicolaboral, el CITE comença una nova etapa amb tres serveis d'assessorament nous: la integració del règim especial d'empleades de la llar en el règim general; la mobilitat europea per a la recerca de feina, la xarxa EURES i els recursos sindicals en països de destí, i també la convalidació de l'ESO. Són necessitats que cada vegada es demanen més. ■ **Ghassan Saliba**